

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: M.A., S.A., A.Z.

Atsakovai: *International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Attorney General, Airija*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, kai sprendžiamas apsaugos prašytojo perdavimo pagal Reglamentą Nr. 604/2013 ⁽¹⁾ Jungtinei Karalystei klausimas, kompetentinga nacionalinė institucija, sprenddama visus klausimus dėl 17 straipsnyje nurodytos diskrecijos ir (arba) visus pagrindinių teisių apsaugos Jungtinėje Karalystėje klausimus, privalo neatsižvelgti į tuo metu susiklosčiusias aplinkybes, kiek tai susiję su siūlomu Jungtinės Karalystės išstojimu iš ES?
2. Ar Reglamente Nr. 614/2013 vartojama sąvoka „atsakingos valstybės narės nustatymo procedūrą atliekanti valstybė narė“ apima valstybės narės funkcijas, susijusias su reglamento 17 straipsniu pripažįstamų arba suteikiamų įgaliojimų įgyvendinimu?
3. Ar Reglamento Nr. 604/2013 6 straipsnyje numatytos valstybės narės funkcijos apima įgaliojimus, pripažįstamus arba suteikiamus reglamento 17 straipsniu?
4. Ar veiksmingos teisių gynimo priemonės sąvoka taikoma pagal Reglamento Nr. 604/2013 17 straipsnį pirmąją instancija priimtam sprendimui, todėl turi būti numatyta galimybė apskusti tokį sprendimą arba taikyti lygiavertę teisių gynimo priemonę ir (arba) nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatyta galimybė apskusti pagal reglamentą pirmąją instanciją priimtus sprendimus apeliacine tvarka, turėtų būti aiškinami taip, kad jie taikomi ir pagal 17 straipsnį priimtų sprendimų apskundimui?
5. Ar Reglamento Nr. 604/2013 20 straipsnio 3 dalies poveikis toks, kad, nesant įrodymų, leidžiančių netaikyti prezumpcijos, jog vertinimas, kad vaiko padėtis yra tokia pat, kaip ir jo tėvų padėtis, atitinka vaiko interesus, kompetentinga nacionalinė institucija neprivalo atsižvelgti į tokius interesus atskirai nuo tėvų interesų kaip į atskirą klausimą arba atskaitos tašką, pagal kurį būtų sprendžiama, ar turėtų būti įvykdytas perdavimas?

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (OL L 180, 2013, p. 31).

2017 m. lapkričio 27 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. rugsėjo 12 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) nutarties byloje T-247/16, *Trasta Komerbanka AS ir kt. / Europos Centrinis Bankas*

(Byla C-665/17 P)

(2018/C 042/10)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Europos Komisija, atstovaujama V. Di Bucci, A. Steiblytės, K.-Ph. Wojcik

Kitos proceso šalys: *Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA, Europos Centrinis Bankas*

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. rugsėjo 12 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) nutartį *Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co Limited, G.C.K. Holding Netherlands BV, Rikam Holding S.A. / Europos Centrinis Bankas* byloje T-247/16 tiek, kiek ja atmetas *Trasta Komerbanka AS* akcininkų pareikšto ieškinio nepriimtumu grindžiamas prieštaravimas,

- atmesti Ivan Fursin, Igors Buimisters, SIA C & R Invest, Figon Co Limited, G.C.K.J Holding Netherlands B.V. ir Rikam Holding S.A. – SPF pareikštą ieškinį kaip nepriimtina,
- priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrasis Teismas klaidingai manė, kad siekiant užtikrinti veiksmingą teisinę gynybą buvo būtina priimti likviduojamos kredito įstaigos akcininkų pareikštą ieškinį dėl sprendimo panaikinti kredito įstaigos veiklos leidimą. Taip jis neatsižvelgė į kitas kredito įstaigai prieinamas teisinės gynybos priemones, tokias kaip laiku pareikštas ieškinys dėl panaikinimo ir prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių, ir akcininkams prieinamas teisinės gynybos priemones, tokias kaip ieškinio dėl Europos Centrinio Banko padarytos žalos atlyginimo pareiškimas Europos teismuose ir galimų kitų ieškinių pareiškimas nacionaliniuose teismuose.

Apeliacinis skundas grindžiamas šiais dviem pagrindais:

- 1) Apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė SESV 263 straipsnį, kiek tai susiję su teisinio suinteresuotumo sąlyga. Nusprendamas, kad tiesioginiams akcininkams neleista įgyvendinti savo teisių spręsti dėl likviduojamos bendrovės valdymo ir politikos, kaip jie būtų galėję jas įgyvendinti bendrovei tęsiant veiklą, Bendrasis Teismas klaidingai nukrypo nuo jurisprudencijos, pagal kurią akcininkai neturi atskiro nuo jų bendrovės teisinio suinteresuotumo. Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad net veiklą vykdančios bendrovės akcininkai, ir ypač smulkieji akcininkai, neturi teisės įpareigoti bendrovės valdybos pareikšti ieškinį. Teismas taip pat neatskyrė bankų priežiūros institucijos sprendimo panaikinti leidimą verstis bankine veikla ir vėlesnio nacionalinio teismo sprendimo pradėti likvidavimo procedūrą poveikio. Galiausiai jis klaidingai manė, kad likviduojamos bendrovės akcininkai gali naudotis savo dalyvavimo teisėmis taip pat, kaip ir veiklą vykdančios bendrovės akcininkai.
- 2) Apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, kiek tai susiję su konkrečios ir tiesioginės sąsajos sąlygomis.

Dėl pirmojo pagrindo nurodoma, kad Bendrasis Teismas pirmiausia neatsižvelgė į tai, kad galimybė daugiau ar mažiau tiksliai nustatyti teisės subjektų, kuriems taikoma priemonė, skaičių ar net tapatybę visiškai nereikia, kad tam tikra priemonė turi būti laikoma konkrečiai susijusia su šiais subjektais, jeigu ši priemonė taikoma remiantis joje apibrėžta objektyvia teisine ar faktine situacija. Antra, jis klaidingai nusprendė, kad sprendimas panaikinti leidimą verstis banko veikla susijęs su kredito įstaigos akcininkais, nors jis susijęs tik su pačia kredito įstaiga. Trečia, jis klaidingai nusprendė, kad Europos Centrinio Banko sprendimas turėjo poveikį akcininkams dėl tam tikrų jiems būdingų požymių ar faktinės situacijos, kuri skiria juos nuo bet kurių kitų teisės subjektų, nors šis sprendimas susijęs tik su kredito įstaiga ir neturėjo poveikio akcininkų teisėms. Galiausiai net darydamas išvadą, kad bendrovei skirtas Europos Centrinio Banko sprendimas gali būti konkrečiai susijęs su vieninteliu bendrovės akcininku, Bendrasis Teismas konkrečių smulkiųjų akcininkų padėtį klaidingai prilygino vienintelio akcininko padėčiai.

Dėl antrojo pagrindo nurodoma, kad Bendrasis Teismas pirmiausia padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad leidimo verstis banko veikla panaikinimas tiesiogiai susijęs su akcininkais, nes neatskyrė šio panaikinimo ir nacionalinio teismo sprendimo pradėti likvidavimo procedūrą poveikio. Antra, jis klaidingai nusprendė, kad Europos Centrinio Banko sprendimas tiesiogiai susijęs su akcininkais dėl jo poveikio intensyvumo. Taip Bendrasis Teismas nedarė skirtumo tarp sprendimo teisinio poveikio, kylančio tik kredito įstaigai, ir jo ekonominių pasekmių, kurios pagrįstai gali kilti ir akcininkams.